

ГЕОРГИ КАРАСЛАВОВ

БИВОЛ И БРЪМБАР

chitanka.info

Едър кротък бивол лежеше край вадата и си преживяше. И както си дремеше сладко-сладко, чу някой да го вика отдолу. Ококори биволът големите си влажни очи и погледна. Един бръмбар махаше гневно с пипалата си и се караше:

— Дай ми път, бе, черньо! Не виждаш ли, че минавам?

— Че какво като минаваш? — попита беззлобно биволът. — Ако аз река да давам път на всички гадини, които пълзят по тревата, трябва никога през живота си да не лягам.

— Няма ли да станеш? — сопна се заплашително бръмбарът.

— Защо да стана? — попита учудено биволът. — Тук не е нито път, нито шосе, а ти не си нито с автомобил, нито с кола, та да не можеш да заобиколиш.

Тогава бръмбарът се изпъчи, удари се по гърдите и дигна застрашително пипалата си:

— Но ти знаеш ли кой съм аз? Аз съм главатар на всички бръмбари в този край!

— А-а-а, тъй ли било! — учуди се престорено биволът. — Е, тогава работата е друга, ще стана, няма какво да правя... Че да беше ми казал от одева, та да не се разправяме толкова време.

Всъщност биволът искаше да става вече, защото беше огладнял.

Бръмбарът опъна гордо мустаците си, наду се, оправи си твърдите черни криле и си рече:

— Страшно нещо съм аз, да му се не види макар! Няма вече на тази земя сила, която да ми излезе насреща.

Но в този миг биволът се надигна. Тупна с тежкия си крак, за да се изправи, и смачка черната буболечка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.